ព្រះរាជក្រមលេខ ១១ ន.ស ៩៤ស្តីពីច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាតិ វិសុទ្ធិពង្ស

អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលប្រកាសឲ្យប្រើនៅថ្ងៃទី ២៤.៩.១៩៩៣ បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ១.១១.១៩៩៣ គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមផង

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលអនុម័តដោយរដ្ឋសភានាថ្ងៃទី ៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង
ឆ្នាំ ១៩៩៥

ភាគទី ១
ការរៀបចំច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ

ជំពូកទី ១
បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១-

ត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ឲ្យប្រមូលចូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនូវ ពន្ធដារ វិភាគទានអាករ ផលទុន និងចំណូលនានា រួមទាំងការសម្រេចឲ្យចំណាយមូលនិធិបដិភាគ និងធនធានបានមកពីការខ្ចីបុល ដែលបានគ្រោងទុកនៅតារាង " ក " ក្នុងភាគទី២ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងចំនួនទឹកប្រាក់សរុប ១.០៥៨.៦០០ លានរៀល ដែលត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណូលជាប្រចាំ ៥៨១.១០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន ៤៧៧.៥០០ លានរៀល

មាត្រា ២-

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសម្រាប់ចំណាយក្នុងថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ១.០៥៨.៦០០ លានរៀល និងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណាយជាប្រចាំ ៦៥២.៧០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន ៤០៥.៩០០ លានរៀល

មាត្រា ៣-

ហាមប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាលនិងអាណាប័កដើមខ្សែ ក៏ដូចជាអាណាប័កដែលបានទទួលការប្រគល់សិទ្ធិក្នុងការរិះរកនូវវិធានការទាំងឡាយណា ដែលនាំឲ្យបង្កើនចំណាយ ដែលអាចកត់ត្រាទៅក្នុងឥណទានថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ហើយដែលពុំមែន

បានកោញមកពីការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុឬពីការអនុវត្តច្បាប់ក្រឹត្យនិងបទបញ្ញាត្តិមុនកិច្ចសន្យាឲ្យចំណាយនោះទេ។ប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាលនិងអាណាប័កដើមខ្សែក៏ដូចជាអាណាប័កដែលបានប្រគល់សិទ្ធិត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះការរំលោភទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៤-

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសម្រាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋនៅឆ្នាំ១៩៩៥ត្រូវបានកំណត់ស្មើនិង ៦៥២.៧០០ លានរៀល ។ ឥណទាននេះត្រូវធ្វើការបែងចែកទៅតាមក្រសួងនីមួយៗនិងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗនិងទៅតាមប្រភេទដូចមានចែងក្នុងតារាង" ខ" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥-

ត្រូវបានពន្យារជាបណ្ដោះអាសន្ននូវការអនុវត្តន៍ខុសគ្នានៃឥណទានកម្មវិធី ឥណទានសន្យាចំណាយ និង ឥណទានទូទាត់ សម្រាប់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋដូចមានចែងនៅក្នុងតារាង" គ" នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុនិងដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ២០ និងមាត្រា ២១ នៃច្បាប់ស្ដីពីហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

មាត្រា ៦-

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសម្រាប់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ ៤០៥.៩០០ លានរៀល ។
ឥណទានទាំងអស់នេះត្រូវបានបែងចែកទៅតាមក្រសួង និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមជំពូកថវិកានីមួយៗ ដូចមានចែងក្នុងតារាង" ឃ" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧-

ចំនួនក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការរបស់រដ្ឋបាលស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រសួង ខេត្ត ក្រុង និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនានា ត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្មើនិង ១៨៣.៨៥៥ កន្លែង

ជំពូកទី ២
បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៨-

បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៥.៤០ និង ៤១ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ខែធ្នូឆ្នាំ១៩៩៣ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ហើយត្រូវបានជំនួសដោយបទបញ្ញត្តិដូចតទៅ៖

មាត្រា ១៥ ថ្មី- ចំណាយជាមូលធននៃថវិកា សម្រាប់ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីការអនុវត្តន៍គំរោងវិនិយោគ និងសម្រាប់អន្តរាគមន៍ជាមូលធនរបស់រដ្ឋក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុតាមប្រព័ន្ធសហគ្រាសសាធារណៈឬតាមមធ្យោបាយចូលរួមភាគហ៊ុន ព្រមទាំងការទូទាត់បំណុល ។ ចំណាយជាមូលធន បង្កើតចេញជាប្រភេទទី ៥ នៃថវិកា ។ ចំណាយនេះត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ទៅតាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន ជាជំពូកថវិកាដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ដូចតទៅ ៖

- វិនិយោគដោយ ហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស
- វិនិយោគដោយ ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់
- កិច្ចប្រតិបត្តិការ ហិរញ្ញវត្ថុ
- ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចីបុល

វិនិយោគដោយ ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់បង្កើតបានជា" ជំនួយគំរោងការ " ក្នុងនោះអ្នកផ្តល់មូលនិធិធ្វើហិរញ្ញប្បទានផ្ទាល់ ខាងវិនិយោគសាធារណៈ ដោយចំណូលនៃជំនួយទាំងនោះឥតឆ្លងកាត់ តាមរតនាគារឡើយ។

ឥណទានកត់ត្រាក្នុងថវិកាប្រភេទនេះ ពុំអាចប្រើប្រាស់ផ្ទាល់បានដោយអាណាប័កឡើយ។ឥណទាននេះមានលក្ខណៈប៉ាន់ស្មានហើយ ពុំអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃនិយ័តភាពណាមួយទៅជំពូកថវិកាផ្សេងៗ ទៀតបានឡើយ ។ ឥណទាននេះទុកសម្រាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងគណនីសាធារណៈក្នុងលក្ខណៈនៃនិយ័តភាព វិនិយោគដែលត្រូវអនុវត្តដោយអ្នកផ្តល់ ។

មាត្រា ៤០ ថ្មី- ការផ្ទេរឥណទានពីក្រសួងមួយ ឬពីស្ថាប័នសាធារណៈថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលមួយទៅមួយទៀត ត្រូវបានសម្រេចដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ ។ ប៉ុន្តែការផ្ទេរឥណទានពីក្រសួងមួយ ឬ ពីស្ថាប័នសាធារណៈ ថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលមួយទៅមួយទៀត ដោយភាពចាំបាច់នៃការពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធ ឬ រដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលអាចប្រព្រឹត្តទៅបានដោយអនុក្រឹត្យ ក្នុងករណីនៃការផ្ទេរឥណទាននេះ មិនកែប្រែមុខចំណាយនិងការបែងចែកឥណទានតាមជំពូកនីមួយៗទេ។

មាត្រា ៤១ -ថ្មី ការបង្វែរឥណទានពីជំពូកមួយ ទៅជំពូកមួយ នៅផ្នែកក្នុងថវិការបស់ក្រសួងមួយឬ ស្ថាប័នសាធារណៈ ថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលមួយ ឬផ្នែកមួយទៅផ្នែកមួយទៀតនៅក្នុងរង្វង់របស់ក្រសួងមួយ ឬ ស្ថាប័នសាធារណៈថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលណាមួយត្រូវធ្វើឡើង ដោយអនុក្រឹត្យ ក្នុងករណីមិនកែប្រែពីឥណទាន ជាមូលធនសម្រាប់ (វិនិយោគ)ទៅជាឥណទានចំណាយជាប្រចាំ (សម្រាប់ដំណើរការ) ។

ជំពូកទី ៣
បទបញ្ញត្តិនាំទឡ្យាយស្តីពីពន្ធ និងអាករដែលប្រមូលដោយអគ្គការពន្ធ
ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិស្តីពីសារពើពន្ធ
I - ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស

មាត្រា ៩-

ត្រូវបានបង្កើតពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ១០-

ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សគឺជាពន្ធប្រចាំខែ ដែលកំណត់លើប្រាក់ចំណូលសរុប ទោះជាមានឈ្មោះ ហៅថាជាអ្វីក៏ដោយហើយនិង លើអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុដែលបានទទួលក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការបំពេញសកម្មភាព បំរើសហគ្រាសសាធារណៈ ឬ ឯកជន ។

មាត្រា ១១-

លើកលែងតែមានបទបញ្ញត្តិដោយឡែកជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគី និងជាពិសេសអនុសញ្ញាសារពើពន្ធអន្តរជាតិពន្ធនេះអាចទារបាន :

* កាលបើសកម្មភាពបំរើការងារ បានប្រព្រឹត្តនៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទោះជានិយោជិក ឬអ្នកបាន ទទួលបៀវត្សបានតាំង ឬមិនបានតាំង ទីលំនៅនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្តីនិង ទោះបីជាទឹកប្រាក់ ដែលបានទទួលនោះមានដើមកំណើតពីទីណាក្តី ដោយរាប់បញ្ចូលក្នុងនេះ ទាំងអ្នកបានទទួល ដែលបំពេញសកម្មភាពក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៃគម្រោងហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផង ។

* កាលបើសកម្មភាពបំរើការងារ បានប្រព្រឹត្តនៅខាងក្រៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាហើយនិយោជិកមានទីលំនៅនៅកម្ពុជា ។ គ្មានករណីណាមួយត្រូវបានលើកលែងពន្ធបៀវត្សដែលទទួលបានក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការងារទទួលតពីអ្នកដទៃឡើយ ។

មាត្រា ១២-

ត្រូវបានលើកលែងពន្ធ :

* ប្រាក់សងដោយពិតប្រាដកនូវចំណាយខាងវិជ្ជាជីវៈដែលបានចាយដោយអ្នកបំរើការងារតាមសេចក្តីបង្គាប់ និង សម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃនិយោជកហើយដែលបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌ ៣ ដូចតទៅ ៖

១- បានចាយក្នុងផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ និងដាច់ខាតរបស់សហគ្រាស

២- មិនបង្ហាញលក្ខណៈហួសប្រមាណឬស្តុកស្តម្ភហួសហេតុ

៣-បានបង្ហាញជាភស្តុតាងដោយវិក្កយប័ត្រវាយលំអិត និងបានទូទាត់ស្រេចបាច់ហើយដែលបានធ្វើក្នុងនាម អ្នកបានទទួលប្រាក់សំណងនូវចំណាយពិតប្រាដក

* ប្រាក់បំណាច់នៃការបញ្ឈប់លែងឲ្យធ្វើការក្នុងកម្រិតដែលបានបញ្ញត្តិទុកក្នុងច្បាប់ការងារ

* លាភការបន្ថែមមានលក្ខណៈខាងសង្គមកិច្ច

* ការផ្គត់ផ្គង់ឲ្យដោយឥតយកថ្លៃឬយកថ្លៃទាបជាងថ្លៃដើម នូវឯកសណ្ឋាន ឬ បរិក្ខារសម្រាប់វិជ្ជាជីវៈពិសេស

*ប្រាក់បំណាច់ម៉ៅការ សម្រាប់ចំណាយបេសកម្ម និង ការធ្វើដំណើរ ។ ប្រាក់បំណាច់នេះមិនត្រូវត្រួតគ្នាជាមួយប្រាក់សំណងពិតប្រាកដនូវចំណាយ ដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ១៣-

ពន្ធនេះត្រូវជំពាក់ដោយ អ្នកបានទទួលចំណូល ដែលត្រូវជាប់ពន្ធដោយរាប់បញ្ចូលក្នុងនេះទាំងអានិកជនបរទេសផង លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិ ដោយឡែកផ្ទុយដែលបានកំណត់ក្នុង អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ឬ ច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគទុន ។

បើនិយោជកនៅបរទេសគឺ អ្នកតំណាងសារពើពន្ធ ដែលបានចាត់តាំងនៅកម្ពុជាដោយនិយោជកនោះ ជាអ្នកបំពេញភារកិច្ចកាត់ទុកពន្ធលើបៀវត្ស មុននឹងបើកបៀវត្សឲ្យ អ្នកបម្រើការងារនិងជា អ្នកទទួលបំពេញកិច្ចការបង្វែរប្រាក់ពន្ធជូនរដ្ឋ ។

មាត្រា ១៤-

មូលដ្ឋានសម្រាប់គិតពន្ធប្រចាំខែ រួមមានលាភការ សរុបបូកបន្ថែមអត្ថប្រយោជន៍ ជាវត្ថុវាយតម្លៃតាមតម្លៃពិតប្រាកដនិងដកចេញនូវ ៖

១- ប្រាក់កាត់ទុកជាកាតព្វកិច្ចដែលប្រតិបត្តិតាមច្បាប់សង្គមកិច្ចដើម្បីបង្កើតសោធននិវត្តន៍និងការគាំពារសង្គមកិច្ច

២- ប្រភេទនៃលាភការ ដែលបានឲ្យរួចពន្ធតាមមាត្រា ១២ ខាងលើ ។

មាត្រា ១៥-

លាភការសរុបរួមមាន លាភការសុទ្ធសាធបូកបន្ថែមនូវប្រាក់កំរៃនានា ប្រាក់បំណាច់ ប្រាក់ម៉ោងធ្វើការបន្ថែម និងប្រាក់បំណាច់បន្ទាប់បន្សំផ្សេងៗទៀត គ្រប់ប្រភេទដូចជា ៖

១- ប្រាក់ដែលបានបើកទៅ ឲ្យបរទេសដោយនិយោជក និងដែលផ្តល់គុណប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលឲ្យដល់អ្នកបម្រើការងារ

២-ប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឲ្យខ្ចី ឬប្រាក់រំដោះដែលបានបើកឲ្យដោយនិយោជកឲ្យដល់អ្នកបម្រើការងារប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឲ្យខ្ចីឬប្រាក់រំដោះត្រូវបូកបន្ថែមលើលាភការដែលត្រូវជាប់ពន្ធ ក្នុងខែដែលប្រាក់ទាំងនោះបានបើក ។ ត្រូវបានកាត់បន្ថយពីលាភការនៃខែ នូវប្រាក់ដែលអ្នកបម្រើការងារបានបង់សងទៅវិញ ។

មាត្រា ១៦-

១- ពន្ធត្រូវបានកំណត់ដោយគិតយកលើលាភការប្រចាំខែ ដែលត្រូវជាប់ពន្ធ និងត្រូវគិតជាលេខមូលដោយយកត្រឹមតែខ្ទង់ខាងក្រោមតាមអត្រាកំណើននៃតារាងអត្រាពន្ធប្រចាំខែដូចតទៅ ៖

ភាគបៀវត្សប្រចាំខែត្រូវជាប់ពន្ធ	អត្រាពន្ធ
ពី ១ រ ០០ ដល់ ៧៥០.០០០ រ ០០	០%
ពី ៧៥០.០០១ រ ០០ ដល់ ១.០០០.០០០ រ ០០	៥%
ពី ១.០០០.០០១ រ ០០ ដល់ ១០.០០០.០០០ រ ០០	១០%
ពី ១០.០០០.០០១ រ ០០ ដល់ ២០.០០០.០០០ រ ០០	១៥%
លើសពី ២០.០០០.០០០ រ ០០	២០%

ផ្អែកលើការបង្ហាញភស្តុតាងនៃស្ថានភាពគ្រួសារ អ្នកបម្រើការងារជាសហព័ទ្ធណាមួយដែលមានកូនជាអនីតិជនស្ថិតក្នុងបន្ទុកនាពេលដែលត្រូវបង់ពន្ធត្រូវបានទទួលនូវការបន្ថយមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធចំនួន ៧៥.០០០ រៀល ក្នុងកូនម្នាក់ៗ ។

២-ករណីគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀង អន្តរជាតិរវាងរដ្ឋនានាជនជាតិខ្មែរ និងនិវាសជនបរទេសទាំងឡាយ ដែលបានទទួលនៅក្រៅកម្ពុជានូវបៀវត្ស ដែលបានបង់ពន្ធតាមបទបញ្ញត្តិ នៃច្បាប់បរទេស ត្រូវបានទទួលនូវ ឥណទានពន្ធ

មុខរបរដែលត្រូវដកចេញពីពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សដែលត្រូវបង់នៅកម្ពុជា ក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌ ដែលមាន ការបង្ហាញភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីការបង់នេះនៅបរទេស ។

២.១- ដើម្បីគណនាប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់នៅកម្ពុជាមុនពេលដកឥណទានពន្ធ នេះត្រូវយកបៀវត្សដែលបានទទួលនៅកម្ពុជានិងនៅបរទេសមកគិត ។

២.២- ឥណទានពន្ធដែលត្រូវដកចេញ ត្រូវបានកំណត់ដោយយកតារាងអត្រាពន្ធប្រចាំខែដូចបានចែងក្នុង វាក្យខ័ណ្ឌទី១មកគិតលើបៀវត្សដែលបាន ទទួលនៅបរទេស ។

២.៣- ផ្ទុយពីគោលការណ៍ទូទៅការគិតគូរ និងការបង់ប្រាក់ពន្ធត្រូវធ្វើ ក្នុង កំលុងឆ្នាំ បរវេណីដែលបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលបៀវត្ស បរទេសត្រូវបានទទួល។

២.៤- និយោជកនៅកម្ពុជា និងអ្នកបម្រើការងារត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ក្នុង ការបង់ពន្ធលើបៀវត្សដែលត្រូវបង់នៅកម្ពុជា ។

មាត្រា ១៧-

បៀវត្សដែលមានចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងកាលវេលាក្រោម ឬលើសពីមួយខែ ត្រូវបំប្លែងទៅជាខែដើម្បីអនុវត្តតារាងអត្រាពន្ធប្រចាំខែ ។

មាត្រា ១៨-

ការបើកបៀវត្ស បង្កើតជាហេតុបណ្តាលឲ្យជាប់ពន្ធ ។

មាត្រា ១៩-

ពន្ធត្រូវប្រមូលជាប្រយោជន៍រតនាគារជាតិតាមរបៀបកាត់ទុកជាមុនរៀងរាល់ ខែដោយនិយោជកក្នុងពេលបើកបៀវត្សម្តងៗ ។

មាត្រា ២០-

ការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធដែលទាក់ទងដល់ការបើកប្រាក់ ធ្វើឡើងក្នុងខែណាមួយ ត្រូវបង់យ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ១៥ នៃខែបន្ទាប់ ជូនទៅអង្គការពន្ធដារនៅទីកន្លែង នៃលំនៅដ្ឋានឬគ្រឹះស្ថានចម្បងនៃបុគ្គលដែលបំពេញកិច្ចការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធនេះ ។

មាត្រា ២១-

គ្រប់និយោជកជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបើកប្រាក់ ត្រូវជាប់ពន្ធត្រូវទទួលបំពេញកិច្ចការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធមុនពេលបើកបៀវត្ស ។

និយោជកត្រូវកាន់បញ្ជីការប្រចាំខែ ដែលចុះចំនួនទឹកប្រាក់បានបើក និងបានកាត់ទុកហើយដោយ ត្រូវបញ្ជាក់សម្រាប់អ្នកទទួលប្រាក់ម្នាក់ៗនូវ ៖

- នាម និងគោត្តនាម
- ភេទ
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត
- លំនៅដ្ឋាន
- ប្រភេទការងារ
- ថ្ងៃចូលធ្វើការ និងបើសិនជាមានថ្ងៃចេញ ឬថ្ងៃផ្អាកសកម្មភាព
- ទឹកប្រាក់ដុលនៃលាភការ
- ទឹកប្រាក់វាយលំអិតនៃលាភការបន្ទាប់បន្សំម៉ោងបន្ថែម ប្រាក់បំណាច់បុព្វលាភ (ប្រាក់សងម៉ៅការនូវចំណាយ ប្រាក់ឲ្យថែមរោងរង្វាន់ផ្សេងៗ...)
- ប្រភេទនិងទឹកប្រាក់នៃអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុបានវាយតម្លៃតាមតម្លៃពិតប្រាកដ
- លាភការរំលើក
- ប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឲ្យខ្ចី និងប្រាក់រំដោះបានទទួល ឬបានសង
- ប្រាក់កាត់ជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់សង្គមកិច្ច
- មូលដ្ឋានគិតពន្ធ
- ប្រាក់ពន្ធដែលបានកាត់ទុក
- លក្ខណៈនិងទឹកប្រាក់នៃលាភការ ប្រភេទនីមួយៗដែលបានចាត់ទុកថាមិនត្រូវជាប់ពន្ធបញ្ជីការគល់បញ្ជីឯកសារបើកប្រាក់ប្រគល់ឲ្យអ្នកបម្រើការងារសក្ខីប័ត្រវាយតម្លៃអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុប្រាក់សំណងពិតប្រាកដនូវចំណាយ និងរាល់ប្រភេទលាភការឲ្យរួចពន្ធបង្កាន់ដៃបើកប្រាក់ត្រូវរក្សាទុករហូតដល់ផុតឆ្នាំទី៣ បន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលបានអនុវត្តការកាត់ទុកនូវប្រាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ២២-

ក្នុងករណីដែលពុំបានគោរពបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយខាងលើទេនោះទណ្ឌកម្មដែលត្រូវអនុវត្តគឺជាទណ្ឌកម្ម ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧.៥៩និង៦០ នៃច្បាប់ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ០២ ន.ស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

មាត្រា ២៣-

នីតិវិធីធម្មតានៃការ កំណត់ឡើងវិញ នូវពន្ធដែលកំណត់មិនបានត្រឹមត្រូវក្រោយពីការត្រួតពិនិត្យគឺ ជានីតិវិធីដែលបានចែងក្នុងមាត្រា២៤ នៃច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ។

មាត្រា ២៤-

នីតិវិធីនៃការកំណត់ពន្ធជាឯកតោភាគី របស់រដ្ឋបាលពន្ធដារ ត្រូវអនុវត្តដូចក្នុងករណីបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់ខាងលើដដែល ។

II- ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ

មាត្រា ២៥-

១- សហគ្រាសជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញតាមរបបពិតប្រាកដ មានកាតព្វកិច្ចត្រូវបង់ប្រចាំខែនូវប្រាក់រំដោះពន្ធ លើប្រាក់ចំណេញស្មើនឹង ២% នៃផលរបរ។ប្រាក់រំដោះនេះនឹងត្រូវបានផាត់ចេញ ពីចំនួនប្រាក់ពន្ធ ដែលត្រូវបង់នាពេលធ្វើការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធជាស្ថាពរ ។

២- ក្នុងករណីដែលប្រាក់ពន្ធ លើប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ មានចំនួនតិចជាងប្រាក់រំដោះដែលបានបង់ចំនួនលើសនេះ ត្រូវផាត់ចេញពីចំនួនប្រាក់ រំដោះដែលត្រូវបង់សម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទក្រោយ ឬត្រូវសងវិញលើកលែងតែប្រាក់រំដោះ 0.៥% លើផលរបរ ដែលជាពន្ធអប្បបរមាលើប្រាក់ចំណេញ ដែលបានបង់នោះមិនអាចផាត់ចេញពីប្រាក់រំដោះប្រចាំខែ សម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទបន្ទាប់ឬសងវិញឡើយ ។

III - ពន្ធលើដីធ្លីមិនបានប្រើប្រាស់

មាត្រា ២៦-

ត្រូវបានបង្កើតពន្ធដីធ្លីលើដីមិនបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ថវិកាជាតិ។

មាត្រា ២៧-

ពន្ធនេះកំណត់លើដីដែលគ្មាន សំណង់និងដីដែលមានសំណង់បោះបង់ស្ថិតក្នុងទីក្រុងនានានិងក្នុងតំបន់ទាំងឡាយដែលកំណត់ ដោយគណៈកម្មការវាយតម្លៃដីមិនបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ២៨-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មការមួយហៅថា គណៈកម្មការវាយតម្លៃដីមិនបានប្រើប្រាស់ដែលមានសមាសភាពកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

គណៈកម្មការនេះមានភារកិច្ច ៖

- បង្កើតបញ្ជីវាយឈ្មោះទីក្រុង និងតំបន់ដែលមានដីត្រូវជាប់ពន្ធ
- កំណត់ប្រចាំឆ្នាំនូវតម្លៃដីក្នុង ១ ម៉ែត្រក្រឡា
- ផ្តល់មតិចំពោះរឿងវិវាទ

មាត្រា ២៩-

ពន្ធដីធ្លីលើដីមិនបានប្រើប្រាស់ ត្រូវបង់ដោយកម្មសិទ្ធិករ។

មាត្រា ៣០-

មូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធគឺជាថ្លៃដីគិតតាមថ្លៃទីផ្សារតាមទីក្រុងនិងតាមតំបន់នីមួយៗ ដែលវាយតម្លៃទៅតាមតម្លៃគិតក្នុងមួយម៉ែត្រក្រឡា កំណត់ដោយគណៈកម្មការវាយតម្លៃដីមិនបានប្រើប្រាស់ យ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ៣០ខែ មិថុនានៃឆ្នាំប្រមូលពន្ធ ។ ក្នុងការគិតពន្ធត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យកាត់ពីមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធចំនួន ១.២០០ម៉ែក្រក្រឡា ក្នុងដីមួយកន្លែង ។

មាត្រា ៣១-

ពន្ធនេះត្រូវកំណត់តាមអត្រា ២% លើមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធដែលបាន ចែង ក្នុងមាត្រា ៣០ ។

មាត្រា ៣២-

កម្មសិទ្ធិករនៃដីធ្លីជាប់ពន្ធមានភារកិច្ច ត្រូវគណនាប្រាក់ពន្ធ តាមគំរូលិខិតប្រកាសផ្តល់ដោយអង្គការពន្ធ និងត្រូវបង់ពន្ធ នេះយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ កញ្ញា នៃឆ្នាំនីមួយៗ ជូនទៅផ្នែកពន្ធនៅកន្លែងដែលដីធ្លីជាប់ពន្ធស្ថិតនៅ ។ ដីធ្លីជាប់ពន្ធ នីមួយៗ ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាស ១ ច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៣-

ការត្រួតពិនិត្យមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធនិងការត្រួតពិនិត្យការបង់ពន្ធ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៤-

ក្នុងករណីដែលពុំបានគោរពបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៣ទណ្ឌកម្មដែលអនុវត្តគឺជាទណ្ឌកម្មដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧.៥៩ និង៦០ នៃច្បាប់ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២ ន.ស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

មាត្រា ៣៥-

នីតិវិធីធម្មតានៃការកំណត់ឡើងវិញឲ្យពន្ធដែលកំណត់មិនបានត្រឹមត្រូវក្រោយពីការត្រួតពិនិត្យគឺជានីតិវិធីដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ។

មាត្រា ៣៦-

នីតិវិធីនៃការកំណត់ពន្ធ ជាឯកតោភាគីរបស់អង្គការពន្ធដារ ត្រូវអនុវត្តធ្វើក្នុងករណីបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់ខាងលើដដែល ។

V- អាករលើផលរបរ

មាត្រា ៣៧-

អត្រាអាករលើផលរបរត្រូវកំណត់ ១០% ចំពោះ ៖

១- ផលរបរបានមកពីប្រតិបត្តិការជួលធ្វើឡើងក្នុងសណ្ឋាគារ និងសេវាជាឧបសម្ព័ន្ធទាំងឡាយដែលទាក់ទងផ្ទាល់ទៅនឹងសណ្ឋាគារ ។

២- ផលរបរបានមកពីការជួលបន្ទប់លំនៅបំពាក់ដោយចលនវត្ថុធ្វើឡើងដែលមានលក្ខណៈជាវិជ្ជាជីវៈ ។

៣- ផលរបរសម្រេចបាននៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ម៉ាស្សា រង្គសាល និងទីលំហែកំសាន្តនានា ។

៤- ផលរបរសម្រេចបាននៅក្នុងភោជនីយដ្ឋាននិងភេសជ្ជដ្ឋាន ។

មាត្រា ៣៨-

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអាករស្នាក់នៅ ដែលបានប្រកាសឲ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ៨៨ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩២ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

V - ពន្ធប៉ាតង់

មាត្រា ៣៩-

ចំនួនប្រាក់ពន្ធប៉ាតង់ដែលបានកំណត់ទុកក្នុងក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៦២ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី១៤ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៥ ត្រូវបានកែប្រែនិងជំនួសដោយចំនួនប្រាក់ពន្ធដូចមានចែងក្នុងតារាងខាងក្រោម ៖

ថ្នាក់ប៉ាតង់	ផលរបរប្រចាំឆ្នាំ		
	សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនសិប្បកម្ម	សកម្មភាពសេវាកម្មលើកលែងតែផ្នែកហូបចុកនិងសណ្ឋាគារ	ចំនួនប្រាក់ពន្ធប៉ាតង់ប្រចាំឆ្នាំ
១	ដល់ ៧.៥០០.០០០ ៛	ដល់ ៣.០០០.០០០៛	១៥.០០០៛
២	ពី ៧.៥០០.០០១៛ -១២.៥០០.០០០៛	ពី ៣.០០០.០០១-៥.០០០.០០០៛	២១.០០០៛
៣	ពី ១២.៥០០.០០១- ២៥.០០០.០០០៛	ពី ៥.០០០.០០១-១០.០០០.០០០៛	២៧.០០០៛
៤	ពី ២៥.០០០.០០១- ៣០.០០០.០០០៛	ពី ១០.០០០.០០១-១២.០០០.០០០៛	៤០.០០០៛
៥	ពី ៣០.០០០.០០១- ៣៧.៥០០.០០០៛	ពី ១២.០០០.០០១-១៥.០០០.០០០៛	៦០.០០០៛
៦	ពី ៣៧.៥០០.០០១- ៥០.០០០.០០០៛	ពី ១៥.០០០.០០១-២០.០០០.០០០៛	៩០.០០០៛
៧	ពី ៥០.០០០.០០១-៦២.០០០.០០០៛	ពី២០.០០០.០០១-២៨.៨០០.០០០៛	១៤០.០០០៛
៨	ពី ៦២.០០០.០០១-៧៥.០០០.០០០៛	ពី២៨.៨០០.០០១- ៣០.០០០.០០០៛	១៨០.០០០៛
៩	ពី ៧៥.០០០.០០១-១០០.០០០.០០០៛	ពី ៣០.០០០.០០១-៨០.០០០.០០០៛	២៨០.០០០៛
១០	ពី១០០.០០០.០០១-១០០០.០០០.០០០៛ ជាអតិបរិមាត្រូវបង់បន្ថែម ១ ភាគពាន់	ពី៨០.០០០.០០១-៨០០.០០០.០០០៛ ជាអតិបរិមាត្រូវបង់បន្ថែម ២.៥ ភាគពាន់	

VI - ពន្ធប្រថាប់ត្រា

មាត្រា ៤០-

១- ពន្ធប្រថាប់ត្រា ត្រូវកំណត់តាមអត្រាសមាមាត្រ ៤% ចំពោះការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិអចលនទ្រព្យ ឬការផ្ទេរសិទ្ធិកាន់កាប់ដី ដែលគ្មានសំណង់ក្រោមរូបភាពជា ការលក់ ការដោះដូរ ការទទួលអំណោយ ការដាក់ភាគទុនក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

២- ត្រូវជាប់ពន្ធប្រថាប់ត្រាតាមអត្រាសមាមាត្រ ៤% ចំពោះការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះដូចខាងក្រោម ៖

- រថយន្តដឹកទំនិញធុនធ្ងន់ រថយន្តដឹកទំនិញធុនស្រាល រថយន្តទោចក្រយានយន្ត
- កាណូត សាឡាង់ កប៉ាល់

៣- លិខិតមានលក្ខណៈគតិយុត្តិដូចខាងក្រោម ត្រូវជាប់ពន្ធ ប្រថាប់ត្រា ៖

- លិខិតស្តីពីការបង្កើតក្រុមហ៊ុន ១០០.០០០រៀល
- លិខិតស្តីពីការរំលាយក្រុមហ៊ុនបញ្ចូលគ្នា ១០០.០០០រៀល
- លិខិតស្តីពីការរំសាយក្រុមហ៊ុន ១០០.០០០រៀល
- កិច្ចសន្យាផ្គត់ផ្គង់សេវាឬសំភារៈទំនិញដល់អង្គការសាធារណៈ ១០០.០០០រៀល

មាត្រា ៤១-

ពន្ធប្រថាប់ត្រាត្រូវបានបង់ ដោយអ្នកទទួលកម្មសិទ្ធិទទួលសិទ្ធិ កាន់កាប់ដីធ្លីដែលគ្មានសំណង់ គិតជាសមាមាត្រាលើតម្លៃពិតប្រាកដនៃទ្រព្យសម្បត្តិនាថ្ងៃផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនិងសិទ្ធិកាន់កាប់។ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យមានភាពងាយស្រួលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុអាចកំណត់តម្លៃសម្រាប់រយៈកាលនីមួយៗ ដើម្បីធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការគិតគូរប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា ៤២-

ប្រតិបត្តិការទាំងឡាយស្តីពីការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិផ្ទេរសិទ្ធិកាន់កាប់និងលិខិតមាន

លក្ខណៈគតិយុត្តិដែលជាប់ពន្ធប្រថាប់ត្រា ត្រូវប្រថាប់ត្រាក្នុងកំលុងពេល ៣ ខែ ចាប់ពីថ្ងៃដែលប្រតិបត្តិការកើតឡើង ។ ហួសរយៈពេលនេះត្រូវពិន័យស្មើនិងចំនួនប្រាក់ពន្ធប្រថាប់ត្រាដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា ៤៣-

ហាមភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រថ្មីសំគាល់កម្មសិទ្ធិឬសិទ្ធិកាន់កាប់បើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិឬអ្នកកាន់កាប់ថ្មីនោះមិនបានបង់ពន្ធប្រថាប់ត្រា ។

មាត្រា ៤៤-

បែបបទអនុវត្តបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលចែងអំពីពន្ធប្រថាប់ត្រាត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៤៥-

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតពន្ធប្រថាប់ត្រាដែលបានប្រកាសឲ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ២១ក្រចុះថ្ងៃទី១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ត្រូវបានកែប្រែដោយបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃផ្នែកនេះ ។

VII - ពន្ធតែមប្រ៊ី

មាត្រា ៤៦-

ពន្ធតែមប្រ៊ី កំណត់លើលិខិតរដ្ឋបាល លិខិតតុលាការលិខិតក្រៅតុលាការនិងលើប័ណ្ណប្រកាស។រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់ដែនអនុវត្ត និងតារាងពន្ធតែមប្រ៊ីដោយអនុក្រឹត្យ ។ ហាមភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមាសមត្ថកិច្ចទទួល ឬចេញលិខិតត្រូវជាប់ ពន្ធតែមប្រ៊ីដែលមិនទាន់បានបង់ពន្ធ ។

មាត្រា ៤៧-

ពន្ធតែមប្រ៊ី ត្រូវបង់តាមការបិទសន្លឹកតែមប្រ៊ី ឬតាមការបង់ប្រាក់ផ្ទាល់ដោយចេញបង្កាន់ដៃ ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌ អនុវត្តការប្រមូលពន្ធតែមប្រ៊ី ដោយប្រកាស ។

មាត្រា ៤៨-

សន្លឹកតែមប្រ៊ី នីមួយៗមានតម្លៃ ១០០រៀល ២០០រៀល ៥០០រៀល ១០០០ រៀល ២០០០ រៀល ។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាអង្គការមានសមត្ថកិច្ចតែមួយគត់ក្នុងការធ្វើការបោះពុម្ពសន្លឹកតែមប្រ៊ី ។

មាត្រា ៤៩-

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតតែមប្រ៊ី សារពើពន្ធ ដែលបានប្រកាសឲ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ២៣ក្រចុះថ្ងៃទី១៥ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩១ត្រូវបានកែប្រែដោយបទបញ្ញត្តិនៃផ្នែកនេះ ។

ផ្នែកទី ២

បទបញ្ញត្តិស្តីពី សកម្មភាពត្រួតពិនិត្យ ការប្រមូលចំណូល និងបណ្តឹង

I- អត្តសញ្ញាណកម្មសហគ្រាស ដែលជាប់ពន្ធតាមរបបពិតប្រាកដ

មាត្រា ៥០-

សហគ្រាសជាប់ពន្ធតាមរបបពិតប្រាកដ ដែលត្រូវកាន់បញ្ជីគណនេយ្យតាមប្លង់គណនេយ្យទូទៅនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវចុះបញ្ជីនៅនាយកដ្ឋានពន្ធដារនិងត្រូវបានអង្គការនេះផ្តល់លេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធតែមួយគត់ និងមានលក្ខណៈជាអចិន្ត្រៃយ៍ មិនប្រែប្រួលរហូតដល់ពេលសហគ្រាសឈប់ធ្វើជាសកម្មភាពជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៥១-

លេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធ ដែលនាយកដ្ឋានពន្ធដារ បានផ្តល់ឲ្យនេះ គឺជាលេខសំគាល់តែមួយគត់របស់ សហគ្រាសទោះបីសហគ្រាសមានគ្រឹះស្ថានអាជីវ

កម្មដោយឡែកៗច្រើនក៏ដោយ។ លេខនេះត្រូវប្រើប្រាស់ដោយគ្រប់នាយកដ្ឋាននៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ នាយកដ្ឋានពន្ធដារ គឺជាអង្គការមានសមត្ថកិច្ចតែមួយគត់ក្នុងការផ្តល់លេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធ និងជាអ្នកបញ្ជូនលេខនេះទៅផ្នែកទាំងឡាយនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥២-

សហគ្រាសទាំងឡាយដែលបានទទួលលេខអត្តសញ្ញាណកម្ម សារពើពន្ធមានកាតព្វកិច្ចត្រូវចុះ លេខអត្តសញ្ញាណកម្មនេះនៅលើឯកសាររដ្ឋបាលគ្រប់ប្រភេទដូចជាប្រកាសសារពើពន្ធ ប្រតិវេទន៍គយ ព្រមទាំងឯកសារគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មដូចជា វិក័យប័ត្រ វិក័យប័ត្រជាទម្រង់ បញ្ជីប៉ាន់តម្លៃ ពាក្យសុំជេញថ្លៃផ្គត់ផ្គង់សេវា ឬសម្ភារៈទំនិញដល់អង្គការសាធារណៈ ។

មាត្រា ៥៣-

១- សហគ្រាសដែលជាប់ពន្ធតាមរបបពិតប្រាកដ មានភារកិច្ចត្រូវបង្កើត និងប្រើប្រាស់វិក័យប័ត្រ ។

២- រាល់វិក័បត្រដែលពុំមានចុះលេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធរបស់សហគ្រាសដែលជាអ្នកចេញវិក័យប័ត្រមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យយកមកគិតគូរសម្រាប់កំណត់លទ្ធផលសារពើពន្ធរបស់សហគ្រាសដែលជាអ្នកទទួលវិក័យប័ត្រហើយនិងជាអ្នកដែលត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញឡើយ ។

II- សហគ្រាសដែលជាប់អាករលើផលរបរតាមរបបម៉ៅការ

មាត្រា ៥៤-

សហគ្រាសជាប់អាករលើរបបម៉ៅការ ដែលមានផលរបរជាប់ពន្ធក្នុងឆ្នាំ១៩៩៤ តាមបញ្ជីពន្ធរបស់អង្គការពន្ធ មានចំនួនលើសពី១០.០០០.០០០រៀលមានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ ៖

១-ត្រូវកាន់បញ្ជីចំណូលភ្ជាប់ដោយវិក័យប័ត្រ ដើម្បីកំណត់ផលរបររបស់ខ្លួន។គ្រប់ទំព័រនៃបញ្ជី ចំណូលត្រូវតែមានចុះលេខ និង ចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ជាមុនដោយអង្គការពន្ធ ។ បញ្ជីនេះត្រូវកត់ត្រាគ្រប់ប្រតិបត្តិការដែលសម្រេចបានប្រចាំថ្ងៃនីមួយៗ។ ប៉ុន្តែរាល់ប្រតិបត្តិការ ដែលបានទទួលសាច់ប្រាក់ដល់ដៃដែលមានតម្លៃក្រោម១០០.០០០រៀល បានមកពីការលក់រាយ ឬផ្គត់ផ្គង់សេវាឲ្យអតិថិជនឯកជនអាចអនុញ្ញាតឲ្យចុះបញ្ជីជាសរុបនៅពេលចុងថ្ងៃនីមួយៗ ។

២- សហគ្រាសដែលមានសកម្មភាពលក់ទំនិញក្នុងសភាពដើម ឬផលិតផលដែលផលិតបានត្រូវកាន់បន្ថែមនូវបញ្ជីកត់ត្រាការទិញ ភ្ជាប់ដោយវិក័យប័ត្រនិងសក្ខីបត្រនានា។

៣- ត្រូវបង្ហាញបញ្ជីនិងសក្ខីបត្រនានាដល់អង្គការពន្ធនូវរាល់ពេលដែលអង្គការនេះស្នើសុំ។បើមិនបង្ហាញទេនោះ អ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងត្រូវរងការកំណត់ពន្ធជាឯកតោភាគី ។

III - ការប្រមូលប្រាក់ពន្ធដែលមិនបានបង់

មាត្រា ៥៥-

ការប្រមូលពន្ធនិងប្រាក់អាករគឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គការពន្ធដែលទទួលបន្ទុកផងដែរក្នុងការកំណត់មូលដ្ឋានជាប់ពន្ធគណនាប្រាក់ពន្ធ និងត្រួតពិនិត្យពន្ធនិងអាករ ។

មាត្រា ៥៦-

ប្រាក់ពន្ធ និងប្រាក់អាករដែលត្រូវបង់ព្រមទាំងប្រាក់ពិន័យដែលបានអនុវត្តបង្កើតបានជាតារាងស្ថានភាពប្រមូលពន្ធសម្រាប់ផ្តល់ជូនទៅផ្នែកទារបំណុលពន្ធនៃអង្គការពន្ធ ។ ប្រាក់ពន្ធដែលបានគិតគូររួចហើយត្រូវទារភ្លាម ។

មាត្រា ៥៧-

បំណុលសារពើពន្ធដែលត្រូវទារគឺជាកម្មវត្ថុនៃលិខិតជូនដំណឹងទារធ្វើឲ្យអ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធដែលអាចជាប្រធានសហគ្រាសឯកត្តជន ឬជានីតិបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ឬជាអ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធដទៃទៀតដែលត្រូវបង់ពន្ធឬអាករ ។

មាត្រា ៥៨-

ការមិនបានបង់ប្រាក់ពន្ធប្រាក់អាករ ឬប្រាក់ពិន័យក្នុងកំឡុងពេលមួយខែ គិតពីថ្ងៃទទួលលិខិតជូនដំណឹងទារផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ត្រូវធ្វើលិខិតរំលឹកមុនការចាប់ផ្តើមនូវវិធានការតឹងទារ ។ លិខិតរំលឹកនេះផ្តល់រយៈពេលចំនួន ១៥ ថ្ងៃគិតពីថ្ងៃដែលបានទទួលលិខិតជូនដំណឹងដើម្បីទុកឲ្យអ្នកជំពាក់ពន្ធទូទាត់បំណុលសារពើពន្ធ ។ ចំនួនប្រាក់ដែលត្រូវបង់ក្នុងឱកាសរំលឹកនេះ ត្រូវបន្ថែមចំនួន ១០% ជាប្រាក់ពិន័យ ។

មាត្រា ៥៩-

ហួសរយៈពេលរំលឹកខាងលើ ផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តវិធានការតឹងទារ។ ក្នុងករណីអនុវត្តវិធានការខាងលើ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននានា និងអង្គការនគរបាលមានកាតព្វកិច្ចជួយអង្គការពន្ធដារ ក្នុងពេលអង្គការនេះស្នើសុំ ។

មាត្រា ៦០-

វិធានការតឹងទារបំណុលពន្ធមានពីរកម្រិត ៖

កម្រិតទី ១: ការរឹបអូសចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុ បិទជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរនូវគ្រឹះស្ថានវិជ្ជាជីវៈ ដូចជា ឃ្លាំង ភណ្ឌាគារ កន្លែងផលិត ការិយាល័យ រោងជាង ។

កម្រិតទី ២: ការលក់ចលនវត្ថុ ឬ អចលនវត្ថុ ។ អ្នកជាប់ពន្ធអាចប្តឹងជំទាស់ទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណី អំពីការអនុវត្តន៍មិនបានត្រឹមត្រូវ នូវវិធានការតឹងទារនៃផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ។

មាត្រា ៦១-

វិធានការតឹងទារត្រូវកត់ត្រាឲ្យច្បាស់ក្នុងកំណត់ហេតុដែលធ្វើឡើងដោយផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ។

មាត្រា ៦២-

ការលក់ចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុទាំងឡាយអាចអនុវត្តទៅបាន លុះត្រាណាមានការអនុញ្ញាតពិសេសពីនាយផ្នែកសារពើពន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ច តាមសំណើរបស់អ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការទារបំណុលពន្ធ ។

មាត្រា ៦៣-

ការលក់អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្រោយរយៈពេលមួយខែ គិតចាប់ពីពេលបង្កើតកំណត់ហេតុនៃការអនុវត្តនីវិធានការតឹងទារកម្រិតទី១។ ការលក់ត្រូវប្រព្រឹត្តតាមបែបបទដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៦៤-

ការដាក់ពាក្យសុំដោះស្រាយវិវាទដោយអ្នកជាប់ពន្ធ ឬតតិយជនក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលបានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ សំដៅតវ៉ាឬស្នើបន្ធូរបន្ថយប្រាក់ពន្ធនោះពុំមានឥទ្ធិពលផ្អាកការទារពន្ធនិងផ្អាកការអនុវត្តនីវិធានការតឹងទារនោះឡើយ ។

មាត្រា ៦៥-

អំពើប្រមាថនិងអំពើហិង្សាទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តចំពោះភ្នាក់ងារដែលកំពុងអនុវត្តវិធានការតឹងទារ ព្រមទាំងរាល់អំពើប្រឆាំងផ្សេងទៀត គឺជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើកំណត់ហេតុ ។ អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះជាកម្មវត្ថុ នៃបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌដែលស្នើឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

IV -វិធានការផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការទារបំណុលពន្ធ

មាត្រា ៦៦-

តតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជាប់ពន្ធអាករនឹងពិន័យនៅពេលដែលមានសំណើដោយលិខិតជូនដំណឹងរបស់អង្គការពន្ធ មានភារៈត្រូវបង់ជំនួសអ្នក

ជំពាក់ពន្ធ នូវប្រាក់ពន្ធ ប្រាក់អាករ និងប្រាក់ពិន័យដែលអ្នកជំពាក់ពន្ធត្រូវបង់ ដោយប្រើប្រាស់មូលនីធិដែលខ្លួនបានកាន់កាប់នោះ។ នីតិវិធីនៃការជូនដំណឹងចំពោះតតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នា ចំពោះតតិយជនដែល ជាកូនបំណុលរបស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ៦៧-

ចាប់តាំងពីពេលបានទទួលលិខិតជូនដំណឹង តតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធត្រូវប្រើប្រាស់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធដែលខ្លួនបានកាន់កាប់នោះ សម្រាប់សងជាដាច់ខាតនូវប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា ៦៨-

តតិយជន អ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ដែលមិនបានសងប្រាក់ពន្ធតាមសំណើរបស់ផ្នែកទារ បំណុលពន្ធត្រូវទទួលខុសត្រូវ ដោយខ្លួនឯងក្នុងការយកទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនមកបង់ពន្ធ អាករនិងពិន័យដូចគ្នានឹង អ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធខាងដើមដែរ ។

មាត្រា ៦៩-

ក្រោយពេលបញ្ជូនលិខិតជូនដំណឹង ចំពោះតតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ប្រសិនបើអ្នកជំពាក់ពន្ធបានសងប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់នោះរួចហើយ ផ្នែកទារបំណុលពន្ធត្រូវជូនដំណឹងវិញភ្លាម ស្ដីពីមោឃភាពនៃលិខិតជូនដំណឹងដែលខ្លួនបានផ្ញើដល់តតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ៧០-

អ្នកដែលទទួលមរតកឬអ្នកដែលទទួលអំណោយ មានភារកិច្ចត្រូវសងប្រាក់ពន្ធនិងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ដោយមរណជន ឬអ្នកផ្ដល់អំណោយរហូតដល់គ្រប់ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនបានទទួល ។

មាត្រា ៧១-

ក្នុងករណីលក់មូលនីធិពាណិជ្ជកម្ម សហគ្រាស អសង្ហារឹម អ្នកទិញនិងអ្នកលក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការសងប្រាក់ពន្ធនិងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ដោយអ្នកលក់នាពេលលក់ រហូតដល់គ្រប់ចំនួនទឹកប្រាក់ថ្លៃលក់ធម្មតា ។

មាត្រា ៧២-

អ្នកដឹកនាំសហគ្រាស ដែលបានប្រើប្រាស់កលល្បិចបន្លំពន្ធ ឬបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរនិងដដែលៗ ចំពោះកាតព្វកិច្ចសារពើពន្ធ នៃសហគ្រាសត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការសងប្រាក់ពន្ធ និងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ដោយសហគ្រាស។

មាត្រា ៧៣-

ការបង្ខំលើរូបកាយដើម្បីប្រមូលប្រាក់ពន្ធ ប្រាក់អាករនិងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ ត្រូវស្នើដោយប្រធានផ្នែកសារពើពន្ធមានសមត្ថកិច្ច ។ ការបង្ខំលើរូបកាយអាចអនុវត្តបានតែក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ដែលមានសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ។

V - អាជ្ញាយុកាលនៃការទារបំណុលពន្ធ

មាត្រា ៧៤-

ការបញ្ញត្តិចេញនូវលិខិតជូនដំណឹងទារបំណុលពន្ធ បញ្ឈប់នូវអាជ្ញាយុកាលដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅហើយ បើកនូវរយៈពេលអាជ្ញាយុកាលថ្មីមួយទៀតមានចំនួន ៣ ឆ្នាំ។

មាត្រា ៧៥-

១-រយៈពេលនៃអាជ្ញាយុកាលចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ដែលបានកំណត់អំពីការផុតអាជ្ញាយុកាលនៃការទារបំណុលពន្ធ ត្រូវបានពន្យារពេលវេលាដូចគ្នាចំពោះពេលការទទួលស្គាល់បំណុលដោយអ្នកជាប់ពន្ធនិងជាប់ពិន័យ ។

២- ក៏ត្រូវពន្យារពេលដូចគ្នាដែរចំពោះវិធានការបញ្ឈប់អាជ្ញាយុកាលទាំងឡាយ

ដែលធ្វើឡើង ដោយអង្គការពន្ធដូចជា ៖ ការបញ្ជូនលិខិតរំលឹក លិខិតជូនដំណឹងចំពោះតតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជាប់ពន្ធ ឬការអនុវត្តនីតិវិធានការតឹងទារ ។

VI - នំពីធិខាងនៃការប្រមូលពន្ធ

មាត្រា ៧៦-

១- ការតវ៉ាទាំងឡាយទាក់ទងដល់ការទារបំណុលពន្ធនិងពិន័យ ត្រូវធ្វើជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរផ្ញើមកផ្នែកទារបំណុលពន្ធក្នុងរយៈពេល ២ ខែក្រោយពេលចេញសេចក្តីជូនដំណឹងទារពន្ធ។

២- ការតវ៉ាអាចប្រព្រឹត្តទៅបានចំពោះតែលើ ៖

ក- ការមិនគោរពតាមនីតិវិធីនៃការទារពន្ធដែលបានកំណត់

ខ- ចំនួនទឹកប្រាក់បំណុលសារពើពន្ធរួម ទាំងការទូទាត់ទាំងឡាយដែលបានធ្វើរួចហើយ។

មាត្រា ៧៧-

ការតវ៉ាចំពោះការទារបំណុលពន្ធ អាចធ្វើឡើងដោយអ្នកជាប់ប្រាក់ពន្ធខ្លួនឯងអ្នកតំណាងស្របច្បាប់របស់ខ្លួនឬ ដោយបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមានការកិច្ចទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ៧៨-

១- នាយផ្នែកទារបំណុលពន្ធ មានរយៈពេល ២ ខែ គិតពីពេលបានទទួលពាក្យដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះបណ្តឹងតវ៉ា

២-ហួសរយៈពេលនេះបើពុំមានសេចក្តីសម្រេចឆ្លើយតបណាមួយ ឬបើមានសេចក្តីសម្រេចឆ្លើយតប ប៉ុន្តែមិនជាទីពេញចិត្តនៃ អ្នកជាប់ប្រាក់ពន្ធអ្នកជាប់ពន្ធមានរយៈពេល ២ ខែ ដើម្បីលើកយកវិវាទនេះប្តឹងទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណី

៣- រយៈពេល ២ខែសម្រាប់ប្តឹងទៅតុលាការត្រូវចាប់ផ្តើម ៖

- ឬមួយពីពេលដែលអង្គការពន្ធបានបញ្ជូនសេចក្តីសម្រេចបដិសេធការតវ៉ា

-ឬមួយចាប់ពីផុតរយៈពេល ២ ខែ ដែលទុកសម្រាប់ឲ្យអង្គការពន្ធដារចេញសេចក្ដីសម្រេច ។

VII - ពន្ធដែលមិនអាចប្រមូលបាន

មាត្រា ៧៩-

១-ផ្នែកទារបំណុលពន្ធអាចស្នើក្នុងរយៈពេល ២ ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលបានពិនិត្យនិងកត់ត្រាបំណុលពន្ធជាផ្លូវការចាត់ថាជាប្រាក់ពន្ធមិនអាចប្រមូលបាន ដូចប្រាក់ពន្ធនិងប្រាក់ពិន័យដែលមិនបានទូទាត់កាលបើការប្រមូលពន្ធ មិនអាចធ្វើបានដោយមូលហេតុការបាត់ខ្លួន ឬអសាធារណភាពនៃអ្នកជំពាក់ពន្ធ ។

២-ផ្នែកទារបំណុលពន្ធត្រូវលើកហេតុផលឲ្យបានច្បាស់លាស់ បញ្ជាក់លើសំណើរបស់ខ្លួនអំពីពេលវេលាដ៏សមស្រប និងអំពីវិធានការ ចាំបាច់នានាដើម្បីទទួលនូវការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ ។

៣-ការចាត់ជាបំណុល ដែលមិនអាចទារបាន ពុំមានអានុភាពលុបចោលបំណុលសារពើពន្ធរបស់អ្នកជំពាក់ឡើយ ហើយការទារបំណុល ពន្ធអាចអនុវត្តបានគ្រប់ពេល ក្នុងរយៈពេលនៃអាជ្ញាយុកាល ។

មាត្រា ៨០-

សិទ្ធិសម្រេចលើសំណើចាត់ជាប្រាក់ពន្ធមិនអាចទារបាន ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ ៖

១- ប្រធាននាយកដ្ឋានពន្ធដារឬតំណាងចំពោះបំណុលពន្ធតិចជាងឬស្មើនឹង ១០.០០០.០០០ រៀល

២- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុចំពោះបំណុលពន្ធលើសពី ១០.០០០.០០០ រៀល ។

ជំពូកទី ៨

I -បទបញ្ញត្តិស្តីពីឯកជនភាវូបនីយកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ

មាត្រា ៨១-

នៅក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌនិងទៅតាមបែបបទដែលនឹងត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យផ្ទេរទៅផ្នែកឯកជននូវកម្មសិទ្ធិទ្រព្យសកម្មសាធារណៈ ដូចខាងក្រោម ៖

-សហគ្រាសសាធារណៈដែលមានលក្ខណៈឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្ម

- ការចូលរួមភាគហ៊ុនសាធារណៈ ក្នុងមូលធននៃក្រុមហ៊ុនសេដ្ឋកិច្ចចំរុះ

- សកម្មភាពសាធារណៈទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្ម

-រាល់ទ្រព្យសកម្មរូបិយ អរូបិយ ឬហិរញ្ញវត្ថុដែលស្ថិតជាកម្មសិទ្ធិសាធារណៈ ឬជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមូហភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៨២-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មការឯកជនភាវូបនីយកម្មសហគ្រាសសាធារណៈមួយ ទទួលបន្ទុកប្រតិបត្តិកម្មវិធីឯកជនភាវូបនីយកម្ម ។ សមត្ថកិច្ច សមាសភាពនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មការនេះ ព្រមទាំងនីតិវិធី នៃឯកជនភាវូបនីកម្មត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

II - ការបង្កើតគណនីពិសេសរបស់រតនាគារ

មាត្រា៨៣-

ត្រូវបានបើកនៅក្នុងលេខនារតនាគារជាតិនូវគណនី ពិសេសមួយដែលមានឈ្មោះថា " គណនីឯកជនភាវូបនីយកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ "។គណនីនេះមានទិសដៅសម្រាប់ចុះបញ្ជីចំណាយ និងចំណូលនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការឯកជនភាវូបនីយកម្ម និងការរៀបចំឲ្យបានល្អប្រសើរ នៃសហគ្រាសសាធារណៈ ។

មាត្រា ៨៤-

ប្រភពធនធាននៃគណនី ពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធសហគ្រាសសាធារណៈត្រូវបាន បង្កើតឡើងដោយ ៖

- ផលិតផលពីការ លក់ជាភាគខ្លះ ឬទាំងមូល ដោយរដ្ឋនូវសហគ្រាសសាធារណៈឬទ្រព្យសកម្ម ពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាព ដែលមានចរិតលក្ខណៈឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្ម ។
- ទាយជ្ជទាននៃថវិការដ្ឋ
- បណ្តាចំណូលផ្សេងៗទៀតនឹង ត្រូវបានបង់បញ្ចូលអាស្រ័យដោយ អំណាចនៃ អត្ថបទនីតិបញ្ញត្តិ ឬបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៨៥-

ប្រភពធនធានដែលបានគ្រោងទុកក្នុងប្រការមុនត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ ៖

- ការជំរះហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគ្រាស ដែលមានទិសដៅសម្រាប់ផ្ទេរឲ្យទៅជាឯកជន
- ហិរញ្ញប្បទាននៃផែនការកាត់បន្ថយ ចំនួនលើសបុគ្គលិករបស់សហគ្រាសសាធារណៈ
- ការផ្តល់ទាយជ្ជទានជាមូលធនជាគុណប្រយោជន៍ដល់សហគ្រាសដែលស្ថិតនៅក្នុងផ្នែកសាធារណៈ ។

មាត្រា ៨៦-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាអាណាប័ករបស់គណនីនេះ ក្រោយពីបានឯកភាពពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

ជំពូកទី ៥

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨៧-

បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ទាំងឡាយ ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៨៨-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងទី២

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការនិតិសប្បទា

និងអភិវឌ្ឍន៍និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

បានយកសេចក្តីប្រកាសបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

ព្រះហស្តលេខា ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណប្ញទ្ធិ ហ៊ុន សែន